

б р о м и р - Откараха ги във войската.

о р и л - Поискай вътре от конюшната.

б р о м и р - Деспоте, щом си в палата, значи разполагаш с някаква власт. Не може ли да ми разрешиш да видя баща си?

о р и л - Кой е баща ти?

б р о м и р - Боляринът Сеслав.

о р и л - Не може. Той е предател. Царят е забранил.

б р о м и р - Днес е празник. Само за малко да го зърна. Да му кажа няколко утешителни думи, да го ободря. Ти син нямаш ли?

о р и л - Син нямам, но имам сърце, момко. Стража, пуснете този момък при болярина Сеслав!

б р о м и р - Благодаря ти, деспоте. Никога няма да забравя това добро!

Стражата пропуска Добромир и той слиза по стълбите.

Татко!...Къде си?...Тъмно е и те не виждам...

с л а в - Сине...Сякаш господ те праща...

б р о м и р - Тате, наистина ли си на страната на изменниците? Защо деспот Борил бе тъй добър с мен?

с л а в - Остави това. Слушай какво ще ти кажа...Свършено е вече...Те са решили да го убият.

б р о м и р - Кого?

с л а в - Царят! И някак трябва да му се съобщи. Докато не е късно.

б р о м и р - А ти отде знаеш? И ти ли си със тях?

с л а в - Царят не ми вярваше. Предупреждавам го, че се крои нещо, а той ми искаше доказателства. Преоблечен започнах да ходя на техните събрания, докато събудих подозрението му...И знаеш ли кой е начело на заговора?